

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Gîlca Ilie, în interesele lui Dumitru Albulesa, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dumitru Albulesa împotriva Asociației Internaționale a Transportatorilor Auto din Moldova cu privire la declararea nulității acordului de modificare a contractului individual de muncă, anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Dumitru Albulesa și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 07 octombrie 2015

c o n s t a t ă

La 09 martie 2015 Dumitru Albulesa a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Asociației Internaționale a Transportatorilor Auto din Moldova cu privire la declararea nulității acordului de modificare a contractului individual de muncă, anularea ordinului de concediere, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza ordinului nr. 44 din 08 noiembrie 2002 fost angajat în bază de contract pe o perioadă nedeterminată, cu termen de încercare de 1 lună, în funcția de consilier pe lângă președintele Asociației Internaționale a Transportatorilor Auto din Moldova.

La 30 decembrie 2005 Asociația Internațională a Transportatorilor Auto din Moldova a încheiat cu Dumitru Albulesa contractul individual de muncă pe termen determinat nr.79, începînd cu 01 ianuarie 2006 și pînă la 31 decembrie 2006.

La 06 decembrie 2006 în mod repetat a fost încheiat cu salariatul contractul individual de muncă nr. 88 pe termen determinat, începînd cu 01 ianuarie 2007 și pînă la 31 decembrie 2007, pentru aceeași funcție.

Deci, contractul individual de muncă nr.88 din 06 decembrie 2006 a fost prelungit în fiecare an în baza acordurilor de modificare a contractului individual de muncă.

La 10 decembrie 2014 în baza notificării nr.647 reclamantului i s-a adus la cunoștință despre încetarea raporturilor de muncă în temeiul contractului individual de muncă nr.88 din 06 decembrie 2006, modificat prin acordul nr.107 din 18 decembrie 2013, în legătură cu expirarea termenului contractului individual de muncă, iar prin ordinul nr.173 din 30 decembrie 2014 Asociația Internațională a Transportatorilor Auto din Moldova a dispus concedierea reclamantului din funcția deținută în legătură cu expirarea termenului contractului.

La ședința consiliului Asociației Internaționale a Transportatorilor Auto din Moldova din 12 decembrie 2014 a fost decisă reducerea funcțiilor de contabil (care este vacantă pînă în prezent) și de consilier al președintelui Asociației Internaționale a Transportatorilor Auto din Moldova începînd cu 01 ianuarie 2015.

Reclamantul invocă ilegalitatea reducerii funcției de consilier al președintelui Asociației Internaționale a Transportatorilor Auto din Moldova care a fost decisă în cadrul ședinței Consiliului din 12 decembrie 2014, în situația în care acesta a fost lipsit de dreptul de a fi preavizat cu 2 luni înainte de lichidarea funcției pe care o deținea.

Mai mult ca atît, nu i-a fost propusă, conform procedurii, o altă funcție din cadrul unității, nu i-a fost acordat o zi lucrătoare pe săptămînă cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă, circumstanțe ce constituie o încălcare vădită a drepturilor salariatului.

Asociația Internațională a Transportatorilor Auto din Moldova nu a avut vreun temei legal de a încheia cu reclamantul contract individual de muncă pe termen determinat, în cazul în care legea instituie expres că un astfel de contract poate fi încheiat pe un termen ce nu depășește 5 ani, respectiv acordul de modificare a contractului individual de muncă nr.88 din 06 decembrie 2006 este lovit de nulitate absolută. Totodată, art. 55 Codul muncii indică în ce cazuri poate fi încheiat contractul individual de muncă pe termen determinat, or funcția deținută de acesta nu se încadra în rigorile normei în cauză. Mai mult ca atît, acordul de modificare a contractului individual de muncă înrăutățește vădit situația salariatului în comparație cu legislația muncii, din care considerente survine nulitatea acestuia.

Pe parcursul activității lui i-au fost conferite titlul de „Membru de Onoare al AITA”, iar prin Decretul Președintelui Republicii Moldova nr. 618 din 29 octombrie 2010 i-a fost decernată medalia „Meritul Civic”.

Vis-a-vis de termenul de contestare acordului de modificare a contractului individual de muncă reclamantul a menționat că, art. 355 al. (1) lit. a) Codul muncii instituie că cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanță în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său. Norma dată are un caracter general și se referă la tot spectrul de litigii prevăzute de art. 354 Codul muncii. Or, interpretînd conținutul articolului enunțat, în coroborare cu art. 14 al. (1) din Codul muncii, rezultă că termenul de 3 luni începe să curgă din ziua imediat următoare celei în care a fost determinată apariția sau încetarea drepturilor și obligațiilor de muncă, deci implicit din 31 decembrie 2014. La fel, conform art. 81 al. (1) Codul muncii rezultă că ziua încetării contractului individual de muncă se consideră ultima zi de muncă, în cazul dat constituind cea din 31 decembrie 2014.

Reclamantul odată cu concedierea lui a fost privat de garanțiile și indemnizațiile acordate salariatului în caz de reducere a statelor de personal prevăzute de art. 88 Codul muncii, în special ce ține de preavizarea salariatului cu 2 luni înainte

despre concedierea lui, nu i-a fost propus un alt loc de muncă, neacordarea unei zile lucrătoare pe săptămână cu menținerea salariului mediu pentru căutarea unui alt loc de muncă etc.

Ca urmare a celor menționate, cere reclamantul declararea nulității absolute a acordului de modificare a contractului individual de muncă nr. 88 din 06 decembrie 2006 semnat de părți la 18 decembrie 2013 sub nr. 107; constatarea faptului că reclamantul a fost angajat în calitate de consilier a președintelui Asociației Internaționale a Transportatorilor Auto din Moldova pe o perioadă nedeterminată; anularea ordinului nr. 173 din 30 decembrie 2014; încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă; repararea prejudiciului moral în mărime de 5 salarii lunare; încasarea compensației în locul restabilirii în funcție în mărime de 5 salarii lunare; încasarea cheltuielilor pentru asistență juridică.

La 01 iunie 2015 reclamantul și-a concretizat cerințele acțiunii în partea încasării de la Asociația Internațională a Transportatorilor Auto din Moldova în beneficiul lui Dumitru Albulesa a salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă începând cu 01 ianuarie 2015 și pînă la 01 iunie 2015 (5 luni) în cuantum de 130.000 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 5 salarii lunare (130.000 lei), încasarea compensației în locul restabilirii în funcție în mărime de 5 salarii lunare (130.000 lei), iar în total suma de 390.000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 octombrie 2015, a fost respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Albulesa Dumitru împotriva Asociației Internaționale a Transportatorilor Auto în partea ce ține de declararea nulă a acordului nr.107 din 18 decembrie 2013 „de modificare a contractului individual de muncă nr.88 din 06 decembrie 2006”, constatarea faptului angajării pe o perioadă nedeterminată; a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea în partea ce ține de anularea ordinului nr.173 din 30 decembrie 2014, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, repararea prejudiciului moral și a compensației în locul restabilirii în funcție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2016, a fost respins apelul declarat de Dumitru Albulesa și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 07 octombrie 2015.

La 13 iunie 2016 Dumitru Albulesa a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și adoptarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, la adoptarea deciziei instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată și a interpretat eronat norma materială.

Indică recurentul că instanțele de judecată în mod eronat au indicat în suportul soluției de respingere a acțiunii faptul precum că reclamantul a înaintat pretențiile tardiv, or acțiunea a fost depusă în termenul legal de 3 luni din data cînd a aflat despre dreptul său încălcat.

În acest context, conform art. 355 al. (1) lit. a) Codul muncii, cererea privind soluționarea litigiului individual de muncă se depune în instanța de judecată în termen de 3 luni de la data cînd salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

Astfel, curgerea termenului de 3 luni stipulat în art.355 al. (1) lit. a) Codul muncii în cazul litigiului individual de muncă privind încetarea totală a contractului individual de muncă, conform art.354 al. (1) lit. c) în coroborare cu art. 14 al. (1) din

Codul muncii, termenul începe a curge din ziua imediat următoare a încetării raporturilor de muncă, deci implicit din 31 decembrie 2014.

Reclamantul a aflat despre dreptul său încălcat abia la 10 decembrie 2014, atunci când a fost notificat despre încetarea raporturilor de muncă, iar acțiunea a fost depusă la 09 martie 2015, adică în interiorul termenului de 3 luni.

Mai menționează că, la examinarea cauzei în fond instanțele de judecată nu au luat în considerare faptul că Asociația Internațională a Transportatorilor Auto din Moldova a încălcat legislația muncii în ceea ce privește încheierea contractului individual de muncă pe durată determinată cu reclamantul Dumitru Albulesa și la acest capitol nu s-au expus în nici un mod.

Conform art.54 al.(1) și al. (2) Codul muncii, contractul individual de muncă se încheie, de regulă, pe durată nedeterminată. Contractul individual de muncă poate fi încheiat și pe o durată determinată ce nu depășește 5 ani, în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Asociația Internațională a Transportatorilor Auto din Moldova nu a avut vreun temei legal de a încheia cu Dumitru Albulesa un contract individual de muncă pe termen determinat, or clauzele din contractele individuale de muncă care înrăutățesc situația salariaților, în comparație cu legislația muncii, sunt nule de drept și nu produc efecte juridice.

Mai mult ca atât, din momentul semnării contractului individual de muncă inițial au trecut 8 ani, or circumstanța în cauză denotă în mod incontestabil că salariatul a fost angajat pe o perioadă nedeterminată.

La fel, funcția salariatului de consilier a președintelui Asociației Internaționale a Transportatorilor Auto din Moldova nu se încadrează în prevederile art. 55 Codul muncii, or această normă legală poartă un caracter imperativ și prevede exhaustiv cazurile când poate fi încheiat cu salariatul un contract individual de muncă pe termen determinat.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie, în interesele

lui Dumitru Albulesa, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie, în interesele lui Dumitru Albulesa, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie, în interesele lui Dumitru Albulesa, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul Gîlca Ilie, în interesele lui Dumitru Albulesa, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat